

Plaspauze

Wielerjournalisten hebben de fysiek zwaarste job, tenminste als ze de Tour de France volgen en elke dag moeten schrijven. Olympische journalisten hebben logistiek de meest gecompliceerde job. Niet inhoudelijk: je vergissen in een gewichtheffer wordt je minder zwaar aangerekend dan in een middenvelder of een coureur.

Lang gedacht dat voetbaljournalisten, net als voetballers vergeleken bij hun collega's uit andere sporten, de makkelijkste taak hadden met parkings bij het stadion en zitjes en comfortabele perszalen, maar een worldcup in Rusland hakt er fysiek aardig in. Gisterenochtend lagen we om halfvijf in bed na een nachtvlucht van Sotsji naar Moskou, maar we klagden niet.

Wielers heeft een eenvoudige taak: elke wielrenner de pieren uit zijn neus vragen. Geel om zijn lijf of niet, die wordt na een laatste beklimming tegen 20 procent van zijn kader getrokken en moet een halfuur zijn uitleg doen. Olympische sporters zullen een omweg maken, niet om de pers te ontlopen maar juist om de pers ter wille te zijn.

Voetballers zijn prima donna's, voorzien van portret- en nog meer andere rechten die ze zich gaandeweg hebben toegeëigend en daarom worden bij elk toernooi harde afspraken gemaakt. Elke dag krijgen wij twee spelers te zien op de persconferentie en daarna komt ook de bondscoach nog eens zijn verhaal doen. Dat ze op elke, niet eens heikele vraag ontwijkend antwoorden, zijn we al gewend. Volgens Nederlandse collega's vragen we niet genoeg door, maar dat zal nooit veranderen, want dat ligt niet in onze aard.

Onder embargo

Die persconferentie verloopt volgens een uitgekiend stramien. Eerst gaan die twee spelers bij de rechtenhouders langs: VRT en RTBF.

Vervolgens wordt de speler naar de conferentiezaal geleid, waar de niet-rechtenhouders (VTM en RTL) ook enkele vragen mogen stellen. Daarna is het aan de pers in de zaal en die stellen de meeste vragen. Ik heb in die hele week nog geen enkel antwoord gehoord waar je als journalist van dacht: wauw, interessant. Of wauw, wist ik niet.

Ooit was een persconferentie een besloten moment waar ieder, in combinatie met de indrukken van de training, zijn

ding uit haalde voor zijn verhaal. In deze digitale tijden is dat een illusie. Proximus, de grote sponsor van de KBVB, streamt de persconferentie live en mag overigens ook enkele vragen namens klanten stellen. Ook Sporza streamt. Zelfs wij mogen streamen, is mij verteld.

Om toch een beetje originaliteit te waarborgen, mogen de printmedia elk aan het eind nog één vraag stellen en op dat antwoord ligt een embargo tot 3 uur 's nachts. Dat leek goed geregeld, tot de site voetbalkrant.com protesteerde. Sites hadden we vroeger ook niet, maar die zijn als paddenstoelen uit de grond geschoten. Voetbalkrant vond dat ze niks opschoten met een embargo van 3 uur. Voor hen werd dan weer een uitzondering gemaakt en lag het embargo voor het antwoord op hun ene exclusieve vraag op 's avonds 20 uur. Ik weet niet of ik het allemaal goed uitleg, want soms kan ik zelf niet volgen. Zolang het belachelijk ingewikkeld klinkt, sluit het aan bij de realiteit.

Zolang dat hermetisch zeil er niet hing, werd het ons voor de duur van de training verboden om te plassen

Laatst stelde voetbalkrant.com ook zo'n vraag: of Dries Mertens het plezant vond dat hij in tegenstelling tot vroeger vast in de basis stond. Een originele vraag, waarop een origineel antwoord werd verwacht. Dries antwoordde: "Ja lekker." Op dat "ja lekker" zat dus een embargo tot 20 uur.

Gesloten trainingen

Nog vreemde toestanden? De gesloten trainingen en niet dat ze gesloten zijn, maar dat er eerst geen zeilen hingen, waarna lichte paniek uitbrak. Vervolgens stond er een lange paravan, maar lang niet lang genoeg. Toen we gisteren terugkeerden van Sotsji hingen er zeilen. Wéér paniek: de zeilen waren wit en doorzichtig.

Als ik nu uit het raam van het perscentrum kijk, zijn ze net zwarte plastic aan het ophangen over die witten zeilen. Dat is een hele opluchting. Zolang dat hermetisch zeil er niet hing, werd het ons voor de duur van de training verboden om te gaan plassen. Wij moesten vóór de training en werden dan een uur of zo in het perscentrum opgesloten, toiletloos.

Vanavond mogen we ter compensatie een uurtje op bezoek in de Moscow Country Club en vier spelers zullen zich onder ons begeven om er informeel mee te praten. De worldcup wordt heel even een feest.

► **Martínez doet in Rusland elke dag zijn verhaal voor de pers.**
© BELGA

